

32002L0021

L 108/33

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

2002.4.24.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2002/21/EK IRÁNYELVE
(2002. március 7.)
az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról
(„Keretirányelv”)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A távközlés jelenlegi keretszabályozása a monopóliumról a teljes körű versenyre történő áttérés során sikeresen megteremtette a távközlési ágazatban a hatékony verseny feltételeit.
- (2) 1999. november 10-én a Bizottság közleményt terjesztett az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága elé, „Az elektronikus hírközlési infrastruktúra és a kapcsolódó szolgáltatások új keretfeltételeinek kidolgozásáról – a hírközlési keretszabályozás 1999. évi felülvizsgálata” címmel. Ebben a közleményben a Bizottság – a távközlési szolgáltatások belső piacának a nyílt hálózatellátás bevezetése révén történő létrehozataláról szóló, 1990. június 28-i 90/387/EGK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 8. cikke alapján fennálló kötelezettségének megfelelően – felülvizsgálta a távközlés meglévő keretszabályozását. A Bizottság emellett nyilvános konzultáció végett számos ágazatpolitikai javaslatot terjesztett elő az elektronikus hírközlési infrastruktúra és a kapcsolódó szolgáltatások új keretszabályozására vonatkozóan.
- (3) 2000. április 26-án a Bizottság közleményt terjesztett az Európai Parlament, a Tanács, a Gazdasági és Szociális Bizottság, valamint a Régiók Bizottsága elé, a hírközlési keretszabályozás 1999. évi felülvizsgálatára vonatkozóan folytatott nyilvános konzultáció eredményeiről és az új keretszabályozás irányairól. A közlemény tartalmazta a nyilvános konzultáció összefoglalását, továbbá alapvető irányokat határozott meg az elektronikus hírközlési

infrastruktúra és a kapcsolódó szolgáltatások új keretszabályozásának kidolgozására vonatkozóan.

- (4) A 2000. március 23-i és 24-i liszaboni európai tanácsi ülés rávilágított a digitális, tudásalapú gazdaságra történő áttérésben rejlő növekedési, versenyfokozó és munkahelyteremtési potenciálra. Különösen hangsúlyozta, hogy milyen fontos az európai vállalkozások és polgárok számára egy olcsó, világszínvonalú hírközlési infrastruktúrához és a szolgáltatások széles választékához való hozzáférés.
- (5) A távközlési ágazat, a médiaágazat és az információtechnológiai ágazat konvergenciája magában foglalja azt, hogy minden átviteli hálózatnak és szolgáltatásnak egy egységes keretszabályozás hatálya alá kell tartoznia. Ez a keretszabályozás jelen irányelvből és négy különös irányelvből áll: az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből („engedélyezési irányelv”) ⁽⁵⁾, az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhez való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből („hozzáférési irányelv”) ⁽⁶⁾, az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből („egyetemes szolgáltatási irányelv”) ⁽⁷⁾, végül a távközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről és a magánélet védelméről szóló, 1997. december 15-i 97/66/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvből ⁽⁸⁾ (a továbbiakban: a különös irányelvek). Az átvitel szabályozását el kell választani a tartalom szabályozásától. Ez a keretszabályozás ennélfogva nem terjed ki az elektronikus hírközlő hálózatokon elektronikus hírközlési szolgáltatások igénybevételeivel nyújtott szolgáltatások tartalmára, így a műsor-szolgáltatási tartalomra, pénzügyi szolgáltatásokra és egyes, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra, ezért tehát nem sérti az ilyen szolgáltatások tekintetében – a közösségi jognak megfelelően – közösségi vagy nemzeti szinten a kulturális és nyelvi sokszínűség előmozdítása, valamint a médiapluralizmus védelme érdekében hozott intézkedéseket. A televízió-műsorok tartalmára a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató

⁽¹⁾ HL C 365. E, 2000.12.19., 198. o. és HL C 270. E, 2001.9.25., 199. o.

⁽²⁾ HL C 123., 2001.4.25., 56. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2001. március 1-jei véleménye (HL C 277., 2001.10.1., 91. o.), a Tanács 2001. szeptember 17-i közös állás-pontja (HL C 337., 2001.11.30., 34. o.) és az Európai Parlament 2001. december 12-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). A Tanács 2002. február 14-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 192., 1990.7.24., 1. o. A 97/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 295., 1997.10.29., 23. o.) módosított irányelv.

⁽⁵⁾ HL L 108., 2002.4.24., 21. o.

⁽⁶⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽⁷⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽⁸⁾ HL L 24., 1998.1.30., 1. o.

tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsiirányelv ⁽¹⁾ vonatkozik. Az átvitel szabályozásának és a tartalom szabályozásának egymástól való elválasztása nem sérti az ezek között meglévő kapcsolatok figyelembevételét, különösen a médiapluralizmus, a kulturális sokszínűség és a fogyasztóvédelem biztosítása érdekében.

(6) Az audiovizuális politikát és a tartalom szabályozását általános érdekű célok – így a véleménynyilvánítás szabadsága, a médiapluralizmus, a pártatlanság, a kulturális és nyelvi sokszínűség, a társadalmi integráció, a fogyasztóvédelem és a kiskorúak védelme – érdekében alkalmazzák. A Bizottság „A Közösség audiovizuális politikájának alapelvei és iránymutatásai a digitális korszakban” című közleménye és az e közleményt üdvözlő, 2000. június 6-i tanácsi következtetések meghatározzák a Közösség által az audiovizuális politika végrehajtása érdekében megteendő kulcsfontosságú lépéseket.

(7) Ennek az irányelvnek és a különös irányelveknek a rendelkezései nem sértik az egyes tagállamok azon lehetőségét, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket alapvető biztonsági érdekeik védelmében, a közrend és közbiztonság védelmében, valamint a bűncselekmények nyomozásának, felderítésének és üldözésének lehetővé tétele végett, ideértve az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtóira vonatkozó konkrét és arányos kötelezettségek nemzeti szabályozó hatóságok által történő megállapítását.

(8) Ez az irányelv nem terjed ki a rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ hatálya alá tartozó berendezésekre, kiterjed azonban a digitális televíziózáshoz használt fogyasztói berendezésekre. Fontos, hogy a szabályozó hatóságok ösztönözzék a fogyasztókkal élő felhasználók elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz való hozzáféréseinek megkönnyítése érdekében a hálózatüzemeltetők és a végberendezés-gyártók közötti együttműködést.

(9) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokra a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) ⁽³⁾ vonatkozik.

(10) A műszaki szabványok és szabályok, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások szabályai terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 1. cikkében foglalt, „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” fogalma online gazdasági tevékenységek széles körét fedi le. E tevékenységek legnagyobb részére nem terjed ki ennek az irányelvnek az alkalmazási köre, mert ezek a tevékenységek teljes egészében vagy részben nem az elektronikus hírközlő hálózaton történő jeltovábbításból állnak. A beszédalapú telefonszolgáltatások és az elektronikus levéltovábbítási szolgáltatások ennek az irányelvnek a hatálya alá tartoznak. Ugyanazon vállalkozás, például egy internetszolgáltató, egyszerre kínálhat elektronikus hírközlési szolgáltatást, pl. internet-hozzáférést, és az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó szolgáltatásokat, mint például web alapú tartalomszolgáltatást is.

(11) A szabályozói és üzemeltetői funkciók elkülönítésének elvével összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell a nemzeti szabályozó hatóság – vagy hatóságok – függetlenségét határozataik pártatlanságának biztosítása érdekében. A függetlenség e követelménye nem sérti a tagállamok intézményeinek autonómiáját és a tagállamok alkotmányos kötelezettségeit, sem a Szerződés 295. cikkében megállapított, a tulajdoni rendszerre irányadó tagállami szabályokra vonatkozó semlegesség elvét. A nemzeti szabályozó hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges minden erőforrással a személyi állomány, a szakértelem és a pénzügyi eszközök tekintetében.

(12) A nemzeti szabályozó hatóság határozata által érintett valamennyi fél számára biztosítani kell a jogot arra, hogy az érintett felektől független szervezethez forduljon jogorvoslatért. Ez a szervezet lehet bíróság. Ezen túlmenően biztosítani kell, hogy minden olyan vállalkozás, amely úgy véli, hogy létesítménytelepítési jog megadása iránti kérelmét nem az ebben az irányelvben meghatározott alapelvekkel összhangban kezelték, jogosult legyen az ilyen határozatok ellen jogorvoslattal élni. Ez a jogorvoslati eljárás nem sérti a nemzeti igazságszolgáltatási rendszereken belüli hatáskörmegosztást és a jogi, illetve természetes személyek nemzeti jog szerinti jogait.

(13) A nemzeti szabályozó hatóságoknak tájékoztatást kell kapniuk a piaci szereplőktől ahhoz, hogy feladataikat eredményesen végezhessék el. Ilyen tájékoztatáskérésre szükség lehet a Bizottság nevében is, hogy teljesíthesse a közösségi jog szerinti kötelezettségeit. A tájékoztatáskérésnek arányosnak kell lennie, és nem róhat aránytalan terhet a vállalkozásokra. A nemzeti szabályozóhatóságokhoz eljutó

⁽¹⁾ HL L 298., 1989.10.17., 23. o. A 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvél (HL L 202., 1997.7.30., 60. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 91., 1999.4.7., 10. o.

⁽³⁾ HL L 178., 2000.7.17., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 204., 1998.7.21., 37. o. A 98/48/EK irányelvvél (HL L 217., 1998.8.5., 18. o.) módosított irányelv.

- információknak nyilvánosan elérhetőnek kell lennie, kivéve amennyiben ez az információ az adatok nyilvánosságára vonatkozó nemzeti szabályokkal összhangban, továbbá az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti jogra is figyelemmel, bizalmas.
- (14) Egy nemzeti szabályozó hatóság által az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti szabályok szerint bizalmasnak minősített adat csak abban az esetben továbbítható a Bizottságnak és más nemzeti szabályozó hatóságoknak, ha az ilyen adatcsere ezen irányelv vagy a különös irányelvek rendelkezéseinek alkalmazásához feltétlenül szükséges. Az adatcsérének a célja szempontjából lényeges és arányos mértékre kell korlátozódnia.
- (15) Fontos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok a javasolt határozatokról minden érdekelt féllel konzultáljanak, és a végső határozat elfogadása előtt vegyék figyelembe azok észrevételeit. Annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti szintű határozatok ne legyenek hátrányosak az egységes piacra vagy a Szerződés egyéb céljaira, a nemzeti szabályozó hatóságoknak bizonyos határozattervezeteket véleményezésre a Bizottság és más nemzeti szabályozó hatóságok részére is meg kell küldeniük. Helyénvaló, ha a nemzeti szabályozó hatóságok az érdekelt felekkel minden olyan intézkedéstervezetről konzultálnak, amely befolyásolja a tagállamok közötti kereskedelmet. A 6. és 7. cikkben említett eljárások alkalmazásának eseteit ez az irányelv és a különös irányelvek határozzák meg. A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy a hírközlési bizottsággal folytatott konzultációt követően rendelkezessen arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóság vonja vissza intézkedéstervezetét abban az esetben, ha az intézkedés az érintett piacok meghatározásával vagy a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások kijelölésével vagy kijelölésének mellőzésével kapcsolatos, és a szóban forgó határozat akadályt jelentene az egységes piac számára vagy összeegyeztethetetlen lenne a közösségi joggal, és különösen a nemzeti szabályozó hatóságok által követendő ágazatpolitikai célkitűzésekkel. Ez az eljárás nem sérti a 98/34/EK irányelvben előírt értesítési eljárást és a Bizottságnak a közösségi jog megsértése tekintetében a Szerződés szerint fennálló előjogait.
- (16) A nemzeti szabályozó hatóságoknak tevékenységüket a célok és elvek összehangolt együttesére kell alapozniuk, és szükség esetén az e keretszabályozás szerinti feladataik ellátása során tevékenységeiket össze kell hangolniuk más tagállamok szabályozó hatóságainak tevékenységeivel.
- (17) Az ezen irányelv és a különös irányelvek alapján létrehozott nemzeti szabályozó hatóságok tevékenységei a kultúra, a foglalkoztatás, a környezet, a társadalmi kohézió és a területrendezés terén hozzájárulnak a szélesebb körű politikák megvalósításához.
- (18) A tagállamokra vonatkozó azon elvárás, amely szerint gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok messzemenően figyelembe vegyék a szabályozás technológiasemlegességének kívánalmát, azaz, hogy ne tegyék kötelezővé és ne részesítsék előnyben valamely konkrét technológiafajta alkalmazását, nem zárja ki azt, hogy indokolt esetben bizonyos konkrét szolgáltatások előmozdítása érdekében arányos lépések tehetőek, pl. a digitális televíziózás mint a spektrumhatékonyság fokozásának eszközével kapcsolatban.
- (19) A rádiófrekvenciák a rádiótávközlés-alapú elektronikus hírközlési szolgáltatások alapvető elemei, és amennyiben ilyen szolgáltatásokhoz kapcsolódnak, azokat a nemzeti szabályozó hatóságoknak a tevékenységüket szabályozó összehangolt célok és elvek szerint, valamint tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumok szerint kell kiosztaniuk és kijelölniük, figyelembe véve a frekvenciahasználattal összefüggő demokratikus, társadalmi, nyelvi és kulturális érdekeket. Fontos a rádiófrekvenciák kiosztásának és kijelölésének lehető leghatékonyabb kezelése. A rádiófrekvenciák átadása a hatékony spektrumhasználat fokozásának hatásos eszköze lehet, mindaddig, ameddig a közérdek – különösen az ilyen átadások átláthatóságának és szabályozói felügyeletének biztosítására vonatkozó igény – védelmére megfelelő biztosítékok állnak rendelkezésre. Az Európai Közösség rádióspektrumpolitikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i, 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat („rádióspektrum-határozat”) ⁽¹⁾ megteremt a rádiófrekvenciák harmonizálásnak keretszabályozását, és az ezen irányelv szerint tett lépéseknek az említett határozat alapján végzett munka megkönnyítésére kell irányulniuk.
- (20) A vállalkozások számára az elektronikus hírközlési ágazatban folytatott verseny szempontjából alapvetően fontos a számozási erőforrásokhoz átlátható, tárgyilagos és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján való hozzáférés. A nemzeti számozási tervek minden elemét a nemzeti szabályozó hatóságoknak kell kezelniük, beleértve a hálózatok címzésében használt pontkódokat. Amennyiben a páneurópai szolgáltatások fejlődésének támogatása végett a Közösségen belüli számozási erőforrások harmonizációjára van szükség, a Bizottság végrehajtói hatáskörével élve műszaki végrehajtási intézkedéseket hozhat. Amennyiben a szolgáltatások teljes, globális együttműködési képességének biztosítása érdekében helyénvaló, a tagállamoknak a számozással kapcsolatos döntéseket hozó nemzetközi szervezetekben és fórumokon nemzeti álláspontjaikat a Szerződéssel összhangban össze kell hangolniuk. Ezen irányelv rendelkezései az internetszám- és internetszám-kiosztás terén nem állapítanak meg új feladatköröket a nemzeti szabályozó hatóságok számára.

(1) HL L 108., 2002.4.24., 1. o.

- (21) A tagállamok a rádiófrekvenciák, valamint a kivételes gazdasági értéket képviselő számok kijelölése esetében többek között versenyztetési vagy összehasonlító kiválasztási eljárásokat alkalmazhatnak. Az ilyen eljárások lebonyolítása során a nemzeti szabályozó hatóságoknak figyelembe kell venniük a 8. cikk rendelkezéseit.
- (22) Biztosítani kell, hogy a létesítmények telepítésére vonatkozó jog megadására gyors, megkülönböztetéstől mentes és átlátható eljárások álljanak rendelkezésre a tisztességes és hatékony verseny feltételeinek biztosítása érdekében. Ez az irányelv nem sérti azokat a nemzeti rendelkezéseket, amelyek az ingatlan kisajátítását vagy használatát, a tulajdonosi jogok szokásos gyakorlását és a közterület szokásos használatát szabályozzák, továbbá nem sérti a tulajdoni rendszerre irányadó tagállami szabályokra vonatkozó semlegesség elvét.
- (23) A közös eszközhasználat területrendezési, közegészségügyi, illetve környezetvédelmi okokból hasznos lehet, és azt a nemzeti szabályozó hatóságoknak önkéntes megállapodások alapján ösztönözniük kell. Amennyiben a vállalkozások számára nincsenek működőképes alternatívák, helyénvaló lehet a kötelező közös eszköz- vagy ingatlanhasználat. Ez magában foglalja többek között a fizikai helymegosztást, valamint az alépítmény, épület, antennatartó, antenna vagy antennarendszer közös használatát. A kötelező közös eszköz- vagy ingatlanhasználatot csak teljes körű nyilvános konzultációt követően lehet előírni a vállalkozások számára.
- (24) Amennyiben a mobilszolgáltatóknak környezetvédelmi okokból tornyokon vagy antennatartókon osztozniuk kell, az ilyen kötelező közös használat közegészségügyi okokból az egyes üzemeltetők számára engedélyezett maximális sugárzási teljesítményszint csökkentéséhez vezethet, ez viszont szükségessé teheti, hogy a szolgáltatók – az országos lefedettség biztosítása érdekében – több adóállomást telepítsenek.
- (25) A versenypiac fejlődésének biztosítása céljából bizonyos körülmények között előzetes kötelezettségekre van szükség. A jelentős piaci erőnek az a fogalom meghatározása, amely az egyetemes szolgáltatásnak és az együttműködési képességnek a nyílt hálózatellátás (ONP) elvei alkalmazása révén történő biztosítását szolgáló távközlési összekapcsolásról szóló, 1997. június 30-i 97/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽¹⁾ szerepel, az előzetes kötelezettségek küszöbeként hatékonyan bizonyult a piac megnyitásának kezdeti szakaszaiban, de e fogalmat most az összetettebb és dinamikusabb piacok helyzetéhez kell igazítani. Emiatt az ezen irányelvben alkalmazott fogalom meghatározás egyenértékű az Európai Közösségek Bíróságának és Elsőfokú Bíróságának esetjogában meghatározott erőfölény fogalmával.
- (26) Két vagy több vállalkozás nemcsak akkor minősülhet közös erőfölényt élvezőnek, ha közöttük szerkezeti vagy egyéb kapcsolódások vannak, hanem akkor is, ha az érintett piac szerkezete az összehangolt hatások kialakulásához vezet, vagyis ösztönzi a párhuzamos vagy összeegyeztetett versenyellenes magatartást a piacon.
- (27) Lényeges, hogy az előzetes szabályozó kötelezettségeket csak akkor lehessen előírni, ha nincs hatékony verseny, azaz olyan piacokon, ahol egy vagy több jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozás található, és ahol a nemzeti és közösségi versenyjogi jogorvoslatok nem elegendők a probléma kezelésére. Ezért a Bizottságnak közösségi szintű iránymutatásokat kell kidolgoznia a nemzeti szabályozó hatóságok számára a versenyjog alapelvei szerint, amelyeket e hatóságoknak egy adott piacon fennálló hatékony verseny megállapítása során, valamint a jelentős piaci erő felmérése során kell alkalmazniuk. A nemzeti szabályozó hatóságoknak elemezniük kell azt, hogy egy adott termék vagy szolgáltatás piacán egy adott földrajzi területen belül – amely lehet az érintett tagállam területének egésze vagy része, vagy tagállamok szomszédos területi részei együtt vizsgálva – hatékony-e a verseny. A hatékony verseny elemzésének ki kell terjednie arra, hogy a piacon a verseny a jövőben biztosított lesz-e, és így arra, hogy a hatékony verseny hiánya tartós-e. Az említett iránymutatások az újonnan kialakuló piacok kérdésével is foglalkozni fognak, amely piacokon a piacvezetőnek valószínűleg *de facto* lényeges piaci részesedése van, ugyanakkor nem lehet indokolatlan kötelezettségekkel terhelni. A Bizottságnak rendszeresen felül kell vizsgálnia az iránymutatásokat annak biztosítására, hogy azok a gyorsan fejlődő piacon is megfelelőek maradjanak. A nemzeti szabályozó hatóságoknak együtt kell működniük egymással abban az esetben, ha az érintett piac tagországok közötti piacnak minősül.
- (28) Annak meghatározása során, hogy valamely vállalkozás egy konkrét piacon jelentős piaci erővel rendelkezik-e, a nemzeti szabályozó hatóságoknak a közösségi jog szerint kell eljárniuk, és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük a Bizottság iránymutatásait.
- (29) A Közösség és a tagállamok a szabványokkal, valamint a távközlő hálózatok és távközlési szolgáltatások keretszabályozásával kapcsolatban kötelezettségvállalásokat tettek a Kereskedelmi Világszervezeten.

(1) HL L 199., 1997.7.26., 32. o. A 98/61/EK irányelvvel (HL L 268., 1998.10.3., 37. o.) módosított irányelv.

- (30) A szabványosításnak elsősorban piacvezérelt folyamatnak kell maradnia. Azonban még mindig lehetnek olyan helyzetek, amikor az együttműködési képességnek az egységes piacon belüli biztosítása érdekében helyénvaló megkövetelni a meghatározott közösségi szintű szabványoknak való megfelelést. Nemzeti szinten a tagállamokra a 98/34/EK irányelv rendelkezései vonatkoznak. A televíziójelek átvételére vonatkozó szabványok használatáról szóló, 1995. október 24-i 95/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ nem tett kötelezővé semmilyen konkrét digitális televízió-átviteli rendszert vagy szolgáltatási követelményt. A Digitális Videó Műsorterjesztési Csoport révén az európai piaci szereplők kifejlesztették azoknak a televízió-átviteli rendszereknek a családját, amelyeket az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI) szabványosított, és amelyek a Nemzetközi Távközlési Unió ajánlásaiba is bekerültek. Az ilyen szabványok bevezetésének kötelezővé tételére vonatkozó bármilyen döntést teljes körű nyilvános konzultációnak kell megelőznie. Az ezen irányelv szerinti szabványosítási eljárások nem sértik az 1999/5/EK irányelv rendelkezéseit, a meghatározott feszültséghatáron belüli használatra tervezett villamosági berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok összehangolásáról szóló, 1973. február 19-i 73/23/EGK tanácsi irányelv⁽²⁾ rendelkezéseit és az elektromágneses összeférhetőségre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. május 3-i 89/336/EGK tanácsi irányelv⁽³⁾ rendelkezéseit.
- (31) Az információ szabad áramlása, a médiapluralizmus és a kulturális sokszínűség biztosítása érdekében fogyasztói szinten ösztönözni kell a digitális interaktív televíziós szolgáltatások és a továbbfejlesztett digitális televíziókészülék együttműködési képességét. Kívánatos, hogy a fogyasztók – tekintet nélkül az átviteli módra – minden digitális interaktív televíziós szolgáltatás vételére képesek legyenek, tekintettel a technológiasemlegességre, a jövőbeni technológiai fejlődésre, a digitális televíziózás elterjedése elősegítésének szükségességére és a digitális televíziós szolgáltatások piacain tapasztalható verseny állapotára. A digitális interaktív televíziós platformok üzemeltetőinek olyan nyílt alkalmazási program interfész (API) bevezetésére kell törekedniük, amely megfelel valamely európai szabványügyi szervezet által elfogadott szabványoknak vagy előírásoknak. Ösztönözni kell és meg kell szervezni a meglévő API-król az új nyílt API-kra történő átállást, pl. az érintett piac összes szereplője közötti egyetértési megállapodásokkal. A nyílt API-k elősegítik az együttműködési képességet, vagyis az interaktív tartalom közvetítő mechanizmusok közötti hordozhatóságát és az ilyen tartalom teljes funkcionalitását a továbbfejlesztett digitális televíziókészülékeken. Figyelembe kell venni azonban azt az igényt, hogy a vevőberendezés működését ne gátolják, és azt védjék a rosszhiszemű támadásoktól, pl. vírusoktól.
- (32) Ha ugyanazon tagállamban működő vállalkozások között az ezen irányelv vagy a különös irányelvek hatálya alá tartozó tárgyban jogvita merül fel, pl. a hozzáférési és összekapcsolási kötelezettséggel vagy az előfizetői névjegyzékek átadásának módjával kapcsolatban, azon sértett fél számára, amelyik jóhiszeműen tárgyal, de nem ért el megállapodást, lehetővé kell tenni, hogy a jogvita megoldása végett a nemzeti szabályozó hatósághoz fordulhasson. A nemzeti szabályozó hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy a felekre kötelező döntést hozzanak a vitában. A nemzeti szabályozó hatóságnak a valamely tagállamban elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások közötti jogvita megoldásában történő közreműködése során az ezen irányelv, illetve a különös irányelvek alapján fennálló kötelezettségeknek való megfelelés biztosítására kell törekedni.
- (33) A nemzeti jog, illetve a közösségi jog alapján biztosított jogorvoslati jogokon kívül szükség van egy, a jogvitában érintett bármelyik fél kérelmére megindítható egyszerű eljárásra az olyan határokon átnyúló jogviták megoldására, amelyek nem tartoznak az egyetlen nemzeti szabályozó hatóság hatáskörébe.
- (34) A 90/387/EGK irányelv 9. cikkével létrehozott „ONP-bizottság” és a távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ 14. cikkével létrehozott Engedélyezési Bizottság helyébe egyetlen bizottságnak kell lépnie.
- (35) A nemzeti szabályozó hatóságoknak és a nemzeti versenyhatóságoknak biztosítaniuk kell egymás számára az ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges információkat a teljes körű együttműködés lehetővé tétele érdekében. Az információcseré tárgyát képező adat tekintetében az adatot átvevő hatóságnak ugyanolyan szintű titoktartást kell biztosítania, mint amelyet az adatot továbbító hatóság biztosít.
- (36) A Bizottság jelezte azt a szándékát, hogy létre kívánja hozni az elektronikus hírközlő hálózatokkal és hírközlési szolgáltatásokkal foglalkozó európai szabályozószervek csoportját, amely a nemzeti szabályozó hatóságok együttműködésének és koordinációjának alkalmas mechanizmusát jelentené, az elektronikus hírközlő hálózatok és hírközlési szolgáltatások belső piaca fejlődésének előmozdítása érdekében, valamint az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott rendelkezések valamennyi tagállamban következetes alkalmazásának megvalósítása érdekében, különösen olyan területeken, ahol a közösségi jogot végrehajtó nemzeti jog a megfelelő szabályok alkalmazásában jelentős mérlegelési jogkört biztosít a nemzeti szabályozó hatóságoknak.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 51. o.

⁽²⁾ HL L 77., 1973.3.26., 29. o.

⁽³⁾ HL L 139., 1989.5.23., 19. o.

⁽⁴⁾ HL L 117., 1997.5.7., 15. o.

(37) A nemzeti szabályozó hatóságok számára elő kell írni az egymással és a Bizottsággal folytatandó átlátható együttműködést, hogy ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek következetes alkalmazása minden tagállamban biztosított legyen. Ez az együttműködés többek között a hírközlési bizottságban vagy az európai szabályozószerveket tömörítő csoport keretében valósulhat meg. A tagállamoknak kell döntenüik arról, hogy ezen irányelv és a különös irányelvek alkalmazásában mely szervek minősülnek nemzeti szabályozó hatóságoknak.

(38) Azok az intézkedések, amelyek a tagállamok közötti kereskedelmet érinthetik, olyan intézkedések, amelyek közvetlen vagy közvetett, tényleges vagy potenciális hatást gyakorolhatnak a tagállamok közötti kereskedelem szerkezetére oly módon, amely az egységes piac akadályát képezheti. Ezek közé olyan intézkedések tartoznak, amelyek jelentős hatást gyakorolnak a más tagállambeli üzemeltetőkre vagy felhasználókra, ezek között szerepelnek többek között: olyan intézkedések, amelyek a más tagállamok felhasználói által fizetendő árakat érintik; olyan intézkedések, amelyek egy másik tagállamban letelepedett vállalkozás elektronikus hírközlési szolgáltatás nyújtására való képességét érintik, és különösen olyan intézkedések, amelyek a tagországok közötti szolgáltatásnyújtás képességét érintik; valamint olyan intézkedések, amelyek a piaci szerkezetet vagy a piacra jutást érintik és más tagállamok vállalkozásaira nézve következményekkel járnak.

(39) Ezen irányelv rendelkezéseit időszakonként felül kell vizsgálni, különösen a módosítás szükségességének a változó technológiai vagy piaci feltételek fényében történő meghatározására.

(40) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat ⁽¹⁾ szerint kell elfogadni.

(41) Mivel a tervezett intézkedés céljait – nevezetesen az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, az elektronikus hírközlő hálózatokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás harmonizált keretének kialakítását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani és ezért az intézkedés terjedelme és hatásai miatt az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvének megfelelően intézkedéseket fogadhat el. Az ugyanazon cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.

(42) E területen bizonyos irányelveket és határozatokat hatályon kívül kell helyezni.

(43) A Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie a meglévő keret-szabályozásról az új keret-szabályozásra történő áttérést, és a Bizottság megfelelő időben különösen javaslatot tehet a helyi hurok átengedéséről szóló, 2000. december 18-i 2887/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ hatályon kívül helyezésére,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

HATÁLY, CÉL ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Hatály és cél

(1) Ez az irányelv az elektronikus hírközlési szolgáltatásokra, az elektronikus hírközlő hálózatokra, a kapcsolódó eszközökre és a kapcsolódó szolgáltatásokra vonatkozó szabályozás harmonizált keretét hozza létre. Megállapítja a nemzeti szabályozó hatóságok feladatait, és kialakítja a keret-szabályozásnak a Közösség egészében történő harmonizált alkalmazását biztosító eljárások összességét.

(2) Ez az irányelv és a különös irányelvek nem sértik a nemzeti jog által a közösségi jognak megfelelően megállapított, illetve a közösségi jog által megállapított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások felhasználásával nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó kötelezettségeket.

(3) Ez az irányelv és a különös irányelvek nem sértik a közösségi, illetve nemzeti szinten a közösségi jognak megfelelően hozott, az általános érdekű célkitűzések elérésére irányuló intézkedéseket, különösen a tartalom-szabályozással és az audiovizuális politikával kapcsolatos intézkedéseket.

(4) Ez az irányelv és a különös irányelvek nem sértik az 1999/5/EK irányelv rendelkezéseit.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

a) „elektronikus hírközlő hálózat”: olyan átviteli rendszer, esetleg kapcsoló vagy útválasztó eszköz, valamint egyéb erőforrás, amely lehetővé teszi a vezetéken, rádióhullámon, optikai vagy egyéb elektromágneses úton történő jelátvitelt, beleértve a műholdas hálózatokat, a helyhez kötött (vonal- és csomagkapcsolt, beleértve az internetet) és mobil földi hálózatokat, az elektromos vezetékrendszereket, annyiban, amennyiben azokat jelek továbbítására használják, a rádióműsor-

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

⁽²⁾ HL L 336., 2000.12.30., 4. o.

- televízióműsor-terjesztő hálózatokat, valamint a kábeltelevízió-hálózatokat, a továbbított információ típusra tekintet nélkül;
- b) „tagországok közötti piac”: a Közösségre vagy annak jelentős részére kiterjedő, a 15. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott piac;
- c) „elektronikus hírközlési szolgáltatás”: olyan, általában díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás, amely teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll, beleértve a műsorterjesztő hálózatokon nyújtott távközlési szolgáltatásokat és átviteli szolgáltatásokat, de nem foglalja magában az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások segítségével történő tartalomszolgáltatást, illetve az ilyen tartalom felett szerkesztői ellenőrzést biztosító szolgáltatásokat; nem foglalja magában a 98/34/EK irányelv 1. cikkében meghatározott olyan, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat, amelyek teljes egészében vagy nagyrészt nem elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből állnak;
- d) „nyilvános hírközlő hálózat”: teljes egészében vagy nagyrészt nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására használt elektronikus hírközlő hálózat;
- e) „kapcsolódó eszközök”: azok az elektronikus hírközlő hálózathoz, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz kapcsolódó eszközök, amelyek lehetővé teszik, illetve támogatják az adott hálózat, illetve szolgáltatás útján történő szolgáltatásnyújtást. Idetartoznak a feltételes hozzáférésű rendszerek és az elektronikus műsortájékoztatók;
- f) „feltételes hozzáférésű rendszer”: minden olyan műszaki intézkedés, illetve rendszer, amely által a valamely védett rádióműsor- vagy televízióműsor-terjesztő szolgáltatáshoz értelmezhető formában történő hozzáférés előfizetéshez vagy más formában megjelenő előzetes egyedi engedélyhez kötött;
- g) „nemzeti szabályozó hatóság”: a tagállam által az ezen irányelvben és a különös irányelvekben foglalt szabályozási feladatok bármelyikével megbízott szerv szervek;
- h) „felhasználó”: a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást használó vagy kérelmező jogi személy vagy természetes személy;
- i) „fogyasztó”: bármilyen természetes személy, aki üzleti vagy szakmai tevékenységén kívül eső célból nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatást használ, vagy kér;
- j) „egyetemes szolgáltatás”: meghatározott minőségű, a 2002/22/EK irányelvben (egyetemes szolgáltatási irányelv) meghatározott minimális szolgáltatáskészlet, amely földrajzi helyzetre tekintet nélkül és a konkrét nemzeti feltételek fényében megfizethető áron minden felhasználó számára rendelkezésre áll;
- k) „előfizető”: minden olyan természetes, illetve jogi személy, aki, illetve amely a nyilvánosan elérhető elektronikus szolgáltatás nyújtójával ilyen szolgáltatások igénybevétele céljából szerződést kötött;
- l) „különös irányelvek”: a 2002/20/EK irányelv („engedélyezési irányelv”), a 2002/19/EK irányelv (hozzáférési irányelv), a 2002/22/EK irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) és a 97/66/EK irányelv;
- m) „elektronikus hírközlő hálózat szolgáltatása”: az ilyen hálózat létrehozása, üzemeltetése, ellenőrzése vagy rendelkezésre bocsátása;
- n) „végfelhasználó”: olyan felhasználó, aki nem szolgáltat nyilvános hírközlő hálózatokat vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat;
- o) „továbbfejlesztett digitális televíziókészülék”: a digitális interaktív televíziós szolgáltatások vételére képes, televíziókészülékhez vagy integrált digitális televíziókészülékhez való csatlakoztatásra szánt kiegészítő egység;
- p) „alkalmazási program interfész (API)”: a műsorterjesztők vagy szolgáltatók által rendelkezésre bocsátott, alkalmazások közötti szoftver interfészek, valamint a továbbfejlesztett digitális televíziókészülékekben digitális televíziós és rádiós szolgáltatáshoz rendelkezésre álló erőforrások.

II. FEJEZET

NEMZETI SZABÁLYOZÓ HATÓSÁGOK

3. cikk

Nemzeti szabályozó hatóságok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ebben az irányelvben és a különös irányelvekben a nemzeti szabályozó hatóságokra ruházott valamennyi feladatot a hatáskörrel rendelkező szerv végezze.
- (2) A tagállamok azáltal biztosítják a nemzeti szabályozó hatóságok függetlenségét, hogy gondoskodnak e hatóságoknak minden, elektronikus hírközlő hálózatokat, berendezéseket vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó szervezettől való jogi elkülönüléséről és funkcionális függetlenségéről. Azok a tagállamok, amelyek elektronikus hírközlő hálózatokat, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatásokat szolgáltató vállalkozásokat állami tulajdonban tartanak vagy ilyenekben meglévő ellenőrzésüket fenntartják, gondoskodnak arról, hogy a szabályozó funkció a tulajdonlással, illetve ellenőrzéssel összefüggő tevékenységektől szerkezetileg ténylegesen elkülönüljön.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok pártatlanul és átlátható módon gyakorolják hatáskörüket.
- (4) A tagállamok a nemzeti szabályozó hatóságok által végzendő feladatokat könnyen hozzáférhető formában teszik közzé, különösen abban az esetben, ha e feladatokat egynél több szervezetre ruházzák. A tagállamok adott esetben gondoskodnak arról, hogy

e hatóságok között, valamint e hatóságok és a versenyjog érvényesítéséért felelős nemzeti hatóságok, illetve a fogyasztóvédelmi jog érvényesítéséért felelős nemzeti hatóságok között a közös érdekű ügyekben konzultációra és együttműködésre kerüljön sor. Amennyiben az ilyen ügyekkel kapcsolatban egynél több hatóságnak van hatásköre, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az egyes hatóságok saját feladatainak könnyen hozzáférhető formában történő közzététele megtörténjen.

(5) A nemzeti szabályozó hatóságok és a nemzeti versenyhatóságok ellátják egymást az ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek alkalmazásához szükséges információval. Az információcsere tárgyát képező adat tekintetében az adatot átvevő hatóság ugyanolyan szintű titoktartást biztosít, mint amelyet az adatot továbbító hatóság biztosít.

(6) A tagállamok az ezen irányelv és a különös irányelvek alapján feladatokkal megbízott minden nemzeti szabályozó hatóságot és azok megfelelő feladatkörét bejelentik a Bizottságnak.

4. cikk

Jogorvoslati jog

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy nemzeti szinten olyan hatékony mechanizmusok létezzenek, amelyek keretében a nemzeti szabályozó hatóság határozata által érintett minden felhasználó, illetve elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás a határozat ellen a feleltől független jogorvoslati szervnél jogorvoslattal élhet. E szervnek, amely lehet bíróság, rendelkeznie kell a feladatai elvégzését lehetővé tevő megfelelő szakértelemmel. A tagállamok gondoskodnak az ügyek érdemi elbírálásáról, és arról, hogy hatékony jogorvoslati mechanizmus álljon rendelkezésre. Az ilyen jogorvoslat elbírálásáig a nemzeti szabályozó hatóság határozata hatályban marad, kivéve ha a jogorvoslati szerv másként határoz.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett jogorvoslati szerv nem igazságszolgáltató jellegű szerv, határozatait mindig írásbeli indokolással kell ellátnia. Továbbá ilyen esetben határozatát a Szerződés 234. cikke szerinti bíróság felülvizsgálhatja.

5. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások minden olyan adatot – köztük pénzügyi adatot is – rendelkezésre bocsássanak, amelyre a nemzeti szabályozó hatóságoknak szükségük van ahhoz, hogy biztosítsák az ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek, illetve az ezekkel összhangban hozott határozatoknak való megfelelést. E vállalkozások kérelemre az adatokat gyorsan, a nemzeti szabályozó

hatóság által előírt határidőn belül és részletességgel szolgáltatják. A nemzeti szabályozó hatóság által kért adatszolgáltatásnak az említett feladat elvégzésével arányosnak kell lennie. A nemzeti szabályozó hatóságnak az adatszolgáltatás iránti kérését meg kell indokolnia.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóság indokolással ellátott kérés alapján a Bizottság rendelkezésére bocsásson a Szerződés szerinti feladatainak elvégzéséhez szükséges minden adatot. A Bizottság által kért adatszolgáltatásnak az ilyen feladatok elvégzésével arányosnak kell lennie. Amennyiben a szolgáltatott adatok a vállalkozások által a nemzeti szabályozó hatóság kérésére korábban már szolgáltatott adatokkal kapcsolatosak, az érintett vállalkozásokat erről tájékoztatják. A Bizottság a szolgáltatott adatokat a szükséges mértékben másik tagállam hasonló hatóságának rendelkezésére bocsátja, kivéve ha az adatot szolgáltató hatóság kifejezetten és indokolás mellett ennek ellenkezőjét kérte.

A (3) bekezdésben előírt követelményekre is figyelemmel, a tagállamok biztosítják, hogy a valamely nemzeti szabályozó hatósághoz benyújtott adatokat ugyanabban vagy más tagállamban, indokolással ellátott kérelem alapján másik szabályozó hatóság rendelkezésére lehessen bocsátani, amennyiben ez az érintett hatóságok valamelyikének közösségi jog szerinti feladatai teljesítéséhez szükséges.

(3) Ha valamely nemzeti szabályozó hatóság az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti szabályok értelmében bizalmasnak minősíti az adatot, a Bizottság és az érintett nemzeti szabályozó hatóságok biztosítják a megfelelő titoktartást.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok – az adatok nyilvánosságára vonatkozó nemzeti szabályok szerint, valamint az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti szabályokra is figyelemmel – közzétegyék azokat az adatokat, amelyek a nyílt verseny piac kialakításához hozzájárulhatnak.

(5) A nemzeti szabályozó hatóságok közzéteszik a (4) bekezdésben említett adatokhoz való nyilvános hozzáférés feltételeit, beleértve az ilyen hozzáférés megszerzésére vonatkozó eljárást.

6. cikk

A konzultáció és az átláthatóság mechanizmusa

A 7. cikk (6) bekezdése, illetve a 20. vagy a 21. cikk alá tartozó eseteket kivéve a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a nemzeti szabályozó hatóságok ezzel az irányelvvel vagy a különös irányelvekkel összhangban olyan intézkedéseket kívánnak tenni, amelyek jelentősen befolyásolják az érintett piacot, e hatóságok lehetőséget adjanak az érdekelt feleknek az intézkedéstervezettel kapcsolatos észrevételeik észszerű időn belül történő megtételére. A nemzeti szabályozó hatóságok közzéteszik nemzeti

konzultációs eljárásaikat. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy létrejöjjön egy olyan információs pont, amelynél minden folyamatban lévő konzultációról tájékoztatás kapható. A konzultációs eljárás eredményét a nemzeti szabályozó hatóság nyilvánosan elérhetővé teszi, kivéve az üzleti titokra vonatkozó közösségi és nemzeti jog szerinti bizalmas információk esetét.

7. cikk

Az elektronikus hírközlés belső piacának konszolidációja

(1) Az ezen irányelv és a különös irányelvek szerinti feladataik elvégzése során a nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a 8. cikkben meghatározott célokat, beleértve azokat, amelyek a belső piac működéséhez kapcsolódnak.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok azáltal, hogy egymással és a Bizottsággal átlátható együttműködést folytatnak annak érdekében, hogy ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek következetes alkalmazása minden tagállamban biztosított legyen, hozzájárulnak a belső piac fejlődéséhez. E célból különösen arra törekednek, hogy megállapodásra jussanak a piacon felmerülő egyes helyzet típusok kezelésére leginkább alkalmas eszközök és jogorvoslatok fajtáiról.

(3) A 6. cikkben említett konzultáció mellett, amennyiben valamely nemzeti szabályozó hatóság olyan intézkedést kíván tenni, amely:

a) ezen irányelv 15. vagy 16. cikkének, vagy a 2002/19/EK irányelv („hozzáférési irányelv”) 5. vagy 8. cikkének, vagy a 2002/22/EK irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) 16. cikkének a hatálya alá tartozik és

b) befolyásolná a tagállamok közötti kereskedelmet,

e hatóság egyidejűleg a Bizottság és más tagállambeli nemzeti szabályozó hatóságok rendelkezésére bocsátja az intézkedéstervezetet az azt megalapozó indokolással együtt, az 5. cikk (3) bekezdésével összhangban, és erről tájékoztatja a Bizottságot, valamint a többi nemzeti szabályozó hatóságot. A nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak csak egy hónapon belül vagy a 6. cikkben említett időn belül – ha ez utóbbi egy hónapnál hosszabb – küldhetnek észrevételeket. Az egy hónapos időtartam nem hosszabbítható meg.

(4) Amennyiben a (3) bekezdés hatálya alá tartozó, tervezett intézkedés célja:

a) olyan érintett piac meghatározása, amely különbözik a 15. cikk (1) bekezdése szerinti ajánlásban meghatározottaktól; vagy

b) annak eldöntése, hogy valamely vállalkozásnak önállóan vagy másokkal közösen jelentős piaci erővel rendelkezőként történő kijelölése megtörténjen-e, a 16. cikk (3), (4) vagy (5) bekezdésének megfelelően,

és az intézkedés befolyásolná a tagállamok közötti kereskedelmet, továbbá a Bizottság a nemzeti szabályozó hatóságnak jelezte, hogy megítélése szerint az intézkedéstervezet az egységes piac akadályát jelentené, vagy pedig komoly kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az intézkedéstervezet összeegyeztethető-e a közösségi joggal, és különösen a 8. cikkben említett célokkal, akkor az intézkedéstervezet további két hónapig nem fogadható el. Ez az időtartam nem hosszabbítható meg. Ezen az időn belül a Bizottság – a 22. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban – az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására kötelező határozatot hozhat. Ehhez a határozathoz csatolni kell – az intézkedéstervezet módosítására vonatkozó konkrét javaslatokkal együtt – annak részletes és tárgyilagos elemzését, hogy a Bizottság miért véli úgy, hogy a tervezett intézkedést nem lehet elfogadni.

(5) Az érintett nemzeti szabályozó hatóság a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszi a többi nemzeti szabályozó hatóság és a Bizottság észrevételeit, és – a (4) bekezdés hatálya alá tartozó eseteket kivéve – elfogadhatja az ennek eredményeként előálló intézkedéstervezetet; amennyiben elfogadja, erről tájékoztatja a Bizottságot.

(6) Kivételes körülmények között, amennyiben valamely nemzeti szabályozó hatóság úgy ítéli meg, hogy a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott eljárástól eltérve sürgős lépésre van szükség a verseny megóvása és a felhasználók érdekeinek védelme érdekében, haladéktalanul elfogadhat arányos és átmeneti intézkedéseket. Ezekről az intézkedésekről teljes körű indokolás mellett haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi nemzeti szabályozó hatóságot. A nemzeti szabályozó hatóság minden olyan határozata, amelynek célja az említett intézkedések véglegesítése vagy alkalmazásuk idejének meghosszabbítása, a (3) és a (4) bekezdés rendelkezéseinek hatálya alá tartozik.

III. FEJEZET

A NEMZETI SZABÁLYOZÓ HATÓSÁGOK FELADATAI

8. cikk

Ágazatpolitikai célok és szabályozási elvek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok ellátása során a nemzeti szabályozó hatóságok a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott célok elérésére irányuló minden ésszerű intézkedést meghozzanak. Az ilyen intézkedéseknek a célokkal arányosnak kell lenniük.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvben és a különös irányelvekben meghatározott szabályozási feladatok – különösen a hatékony verseny biztosítását célzó szabályozási

feladatok – ellátása során, a nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legnagyobb mértékben vegyék figyelembe a technológiasemleges szabályozás kívánalmát.

A nemzeti szabályozó hatóságok hatáskörükön belül hozzájárulhatnak a kulturális és nyelvi sokszínűség, valamint a médiapluralizmus előmozdítását célzó politikák végrehajtásának biztosításához.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következők révén mozdítják elő a versenyt az elektronikus hírközlő hálózatok, az elektronikus hírközlési szolgáltatások, a kapcsolódó eszközök és szolgáltatások nyújtása terén:

- a) biztosítják, hogy a felhasználók, köztük a fogyatékkal élő felhasználók a választék, az ár és a minőség tekintetében maximális előnyhöz jussanak;
- b) biztosítják, hogy az elektronikus hírközlési ágazatban ne legyen versenytorzulás vagy versenykorlátozás;
- c) ösztönzik a hatékony infrastrukturális befektetéseket és elősegítik az innovációt; valamint
- d) ösztönzik a rádiófrekvenciák és számozási erőforrások hatékony használatát és biztosítják ezek hatékony kezelését.

(3) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következőkkel járulnak hozzá a belső piac fejlődéséhez:

- a) felszámolják az elektronikus hírközlő hálózatok, a kapcsolódó eszközök és szolgáltatások, valamint az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtása tekintetében európai szinten még fennálló akadályokat;
- b) ösztönzik a transzeurópai hálózatok létrehozását és fejlesztését, a páneurópai szolgáltatások együttműködési képességét, valamint a végpontok közötti összeköttetést;
- c) biztosítják, hogy az elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások között hasonló körülmények fennállása esetén ne legyen megkülönböztetés;
- d) átlátható módon együttműködnek egymással és a Bizottsággal, a következetes szabályozási gyakorlat kialakulásának biztosítása, valamint az ezen irányelv és a különös irányelvek következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.

(4) A nemzeti szabályozó hatóságok többek között a következők révén mozdítják elő az Európai Unió polgárainak érdekeit:

- a) biztosítják, hogy a 2002/22/EK irányelvben („egyetemes szolgáltatási irányelv”) meghatározott egyetemes szolgáltatáshoz mindenki hozzáférjen;
- b) biztosítják a fogyasztók magas szintű védelmét a fogyasztók szállítókkal kötött ügyleteiben, különösen az egyszerű és olcsó, az érintett felektől független szervezet által folytatott

jogvitát rendezését szolgáló eljárás elérhetővé tételével;

- c) hozzájárulnak a személyes adatok és a magánélet magas szintű védelmének biztosításához;
- d) előmozdítják az egyértelmű adatok szolgáltatását, különösen a nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások díjszabásainak és igénybevételük feltételeinek átláthatóságát megkövetelve;
- e) kielégítik meghatározott társadalmi csoportok – különösen a fogyatékkal élő felhasználók – igényeit; és
- f) gondoskodnak a nyilvános hírközlő hálózatok egységének és biztonságának fenntartásáról.

9. cikk

Elektronikus hírközlési szolgáltatások rádiófrekvenciáinak kezelése

(1) A tagállamok a területükön a 8. cikkel összhangban biztosítják az elektronikus hírközlési szolgáltatások vonatkozásában a rádiófrekvenciákkal történő hatékony gazdálkodást. Biztosítják, hogy az ilyen rádiófrekvenciák kiosztását és kijelölését a nemzeti szabályozó hatóságok tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos kritériumok alapján végezzék.

(2) A tagállamok előmozdítják a rádiófrekvenciák használatának harmonizációját a Közösség egészében, összhangban a rádiófrekvenciák eredményes és hatékony használatának szükségességével, valamint a 606/2002/EK határozatnak („rádióspektrum-határozat”) megfelelően.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy a vállalkozások a rádiófrekvenciák használati jogát más vállalkozásokra átruházhassák.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a vállalkozások a rádiófrekvencia-használati jog átruházására vonatkozó szándékukat a frekvenciakijelölésért felelős nemzeti szabályozó hatóságnak bejelentésük, továbbá arról, hogy minden átruházás a nemzeti szabályozó hatóság által meghatározott eljárások szerint történjen, és minden átruházást tegyenek közzé. A nemzeti szabályozó hatóságok gondoskodnak arról, hogy az ilyen ügyletek eredményeképpen a verseny ne torzuljon. Amennyiben valamely rádiófrekvencia használatát a 676/2002/EK határozat („rádióspektrum-határozat”) alkalmazása révén vagy más közösségi intézkedés keretében összehangolták, az ilyen átruházás nem eredményezheti az adott rádiófrekvencia használatának megváltoztatását.

10. cikk

Számozás, név- és cím kiosztás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok ellenőrizzék valamennyi nemzeti számozási erőforrás kijelölését és a nemzeti számozási terv kezelését. A

tagállamok gondoskodnak arról, hogy minden nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás számára megfelelő számok és számozási tartományok álljanak rendelkezésre. A nemzeti szabályozó hatóságok a nemzeti számozási erőforrásokra vonatkozóan tárgyilagos, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kijelölési eljárásokat hoznak létre.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságok gondoskodnak arról, hogy a számozási tervek és eljárások alkalmazása olyan módon történjen, amely a nyilvánosan elérhető hírközlési szolgáltatások minden szolgáltatója esetében egyenlő bánásmódot biztosít. A tagállamok különösen gondoskodnak arról, hogy az a vállalkozás, amelynek számtartományt osztottak, elektronikus hírközlési szolgáltatások más szolgáltatóival szemben ne alkalmazzon megkülönböztetést a szolgáltatásaikhoz hozzáférést biztosító számsorozatok tekintetében.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzeti számozási terveknek és azok minden további kiegészítésének, illetve módosításának a közzététele megtörténjen, ami kizárólag nemzetbiztonsági okokból korlátozható.

(4) A tagállamok támogatják a Közösségen belüli számozási erőforrások harmonizációját, amennyiben ez a páneurópai szolgáltatások fejlődésének támogatásához szükséges. A Bizottság ez ügyben a 22. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban megteheti a megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket.

(5) Amennyiben a szolgáltatások teljes, globális együttműködési képességének biztosítása érdekében ajánlatos, a tagállamok az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások terén a számozással, valamint név- és címkiosztással kapcsolatos döntéseket hozó nemzetközi szervezetekben és fórumokon összehangolják nemzeti álláspontjaikat.

11. cikk

Szolgalmi jogok

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amikor valamely illetékes hatóság:

- köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, ilyen ingatlan felett vagy alatt létesítmény telepítésére vonatkozó jognak egy nyilvános hírközlő hálózatok szolgáltatására jogosult vállalkozás számára történő megadása iránti kérelmet bírál el, vagy
- köztulajdonban lévő ingatlanon, ilyen ingatlan felett vagy alatt létesítmény telepítésére vonatkozó jognak egy nem nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatására jogosult vállalkozás számára történő megadása iránti kérelmet bírál el,

az illetékes hatóság:

- megkülönböztetés és késedelem nélkül alkalmazott átlátható és nyilvános eljárások alapján járjon el, és

- az ilyen jogok feltételekhez kötése esetén tartsa tisztelgetben az átláthatóság és a megkülönböztetésmentesség elvét.

A fent említett eljárások eltérhetnek attól függően, hogy a kérelmező nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató-e vagy sem.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben elektronikus hírközlő hálózatokat, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatásokat üzemeltető vállalkozások állami szervek vagy önkormányzatok tulajdonában vagy ellenőrzése alatt maradnak, az (1) bekezdésben említett jogok megadására vonatkozó funkció a tulajdonlással, illetve ellenőrzéssel összefüggő tevékenységektől ténylegesen elkülönüljön.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy hatékony mechanizmusok álljanak a vállalkozások rendelkezésére a létesítmények telepítésére vonatkozó jog megadása tárgyában hozott határozatok elleni, az érintett felektől független szervhez címzett jogorvoslat kezdeményezésére.

12. cikk

Helymegosztás és közös eszközhasználat

(1) Amennyiben egy elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltató vállalkozás a nemzeti jogszabályok értelmében jogosult köztulajdonban vagy magántulajdonban lévő ingatlanon, illetve ilyen ingatlan felett vagy alatt létesítményeket telepíteni, vagy az ingatlan kisajátítására vagy használatára vonatkozó eljárásból előnyt szerezhet, a nemzeti szabályozó hatóságok ösztönzik az ilyen létesítmény, illetve ingatlan megosztását.

(2) Különösen abban az esetben, ha a vállalkozások számára nincsenek működőképes alternatíva a környezet, a közegészség vagy a közbiztonság védelmének szükségessége miatt, vagy pedig a területrendezési célok megvalósítása miatt, a tagállamok kizárólag azt követően tehetik kötelezővé az elektronikus hírközlő hálózatot üzemeltető vállalkozások számára az eszköz vagy ingatlan megosztását (beleértve a fizikai helymegosztást), illetve tehetnek intézkedéseket az állami építési munkák összehangolásának megkönnyítése végett, hogy megfelelő idő állt rendelkezésre a nyilvános konzultációra, amelynek keretében minden érdekelt félnek kötelező lehetőséget adni nézetei kifejtésére. Az ilyen megosztási vagy koordinációs rendelkezések között szerepelhetnek a közös eszközhasználat vagy ingatlanmegosztás költségeinek felosztására vonatkozó szabályok.

13. cikk

Számviteli függetlenség és pénzügyi beszámolók

(1) A tagállamok a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó olyan vállalkozásoknak, amelyek ugyanabban a tagállamban vagy más tagállamban más ágazatokban szolgáltatások nyújtására különleges vagy kizárólagos joggal rendelkeznek, előírják:

- a) elkülönített számviteli nyilvántartás vezetését az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő tevékenységekre vonatkozóan – annyiban, amennyiben ez ilyen tevékenységeket végző, jogilag független társaságok esetében követelmény lenne – oly módon, hogy az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő tevékenységeikhez kapcsolódó minden költségelemet és bevételi elemet – azok számítási alapjával és az alkalmazott részletes hozzárendelési módszerekkel együtt – azonosítani lehessen, beleértve a befektetett eszközök és strukturális költségek részletes bontását; vagy
- b) az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő tevékenységek szerkezeti elkülönítését.

A tagállamok választhatják azt, hogy az első albekezdésben említett követelményeket nem alkalmazzák olyan vállalkozásokra, amelyeknek az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatásával, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával összefüggő, tagállamokbeli tevékenységeiből származó éves forgalma nem éri el az 50 millió eurót.

(2) Amennyiben a nyilvános hírközlő hálózatokat szolgáltató, illetve nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások nem tartoznak a társasági jog hatálya alá, és nem elégítik ki a közösségi jogi számviteli szabályok kis- és középvállalkozásokra vonatkozó kritériumait, pénzügyi beszámolóikat el kell készíteni, független könyvvizsgálatnak kell alávetni és közzé kell tenni. A könyvvizsgálatot a vonatkozó nemzeti és közösségi szabályok szerint kell elvégezni.

Ezt a követelményt az (1) bekezdés a) pontja szerinti elkülönített számviteli nyilvántartásra is alkalmazni kell.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

14. cikk

Jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások

(1) Amennyiben a különös irányelvek előírják a nemzeti szabályozó hatóságok számára, hogy a 16. cikkben említett eljárással összhangban állapítsák meg, hogy az üzemeltetők rendelkeznek-e jelentős piaci erővel, e cikk (2) és (3) bekezdését kell alkalmazni.

(2) Egy vállalkozás akkor minősül jelentős piaci erővel rendelkezőnek, ha vagy önállóan, vagy másokkal együtt erőfölénnyel egyenértékű pozícióban van, azaz olyan gazdasági erővel rendelkezik, amely lehetővé teszi számára, hogy a versenytársaktól, az ügyfelektől és végső soron a fogyasztóktól nagymértékben függetlenül viselkedjen.

Különösen, a nemzeti szabályozó hatóságok annak felmérése során, hogy közös erőfölényben van-e két vagy több vállalkozás

egy piacon, a közösségi jog szerint járnak el és a lehető legnagyobb mértékben figyelembe veszik a Bizottság által a 15. cikk alapján közzétett, a piacelemzésre és a jelentős piaci erő felmérésére vonatkozó iránymutatásokat. Az ilyen felmérésben alkalmazandó kritériumokat a II. melléklet határozza meg.

(3) Amennyiben egy vállalkozás egy konkrét piacon jelentős piaci erőfölénnyel rendelkezik, az is lehetséges, hogy egy ehhez a piachoz közel álló piacon is jelentős piaci erővel rendelkezőnek minősül, amennyiben a két piac közötti kapcsolat lehetővé teszi az egyik piacon meglévő piaci befolyás átvitelét a másik piacra, így erősítve a vállalkozás piaci erejét.

15. cikk

A piac meghatározására irányuló eljárás

(1) Nyilvános konzultációt és a nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően a Bizottság az érintett termékpiacokról és szolgáltatási piacokról szóló ajánlást (továbbiakban: ajánlás) fogad el. Az ajánlás ezen irányelv I. melléklete szerint meghatározza az elektronikus hírközlési ágazaton belül azokat a termékpiacokat és szolgáltatási piacokat, amelyek jellemzői indokoltá tehetik a különös irányelvekben foglalt szabályozó kötelezettségek megállapítását, a versenyjog hatálya alatt konkrét esetekben meghatározható piacok sérelme nélkül. A Bizottság a piacokat a versenyjog elvei szerint határozza meg.

A Bizottság rendszeresen felülvizsgálja az ajánlást.

(2) A Bizottság legkésőbb ezen irányelv hatálybalépésének napján közzéteszi a piacelemzésre és a jelentős piaci erő felmérésére vonatkozó, a versenyjog elveinek megfelelő iránymutatásait (a továbbiakban: iránymutatások).

(3) Az ajánlást és az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve, a nemzeti szabályozó hatóságok a versenyjog elveivel összhangban meghatározzák a nemzeti körülményeknek megfelelő érintett piacokat, különösen a területükön található érintett földrajzi piacokat. A nemzeti szabályozó hatóságok az ajánlásban meghatározottól eltérő piacok meghatározását megelőzően a 6. és a 7. cikkben említett eljárásokat alkalmazzák.

(4) A nemzeti szabályozó hatóságokkal folytatott konzultációt követően a Bizottság a 22. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadhat egy, a tagországok közötti piacokat meghatározó határozatot.

16. cikk

Piacelemzési eljárás

(1) Amint az ajánlás elfogadását vagy annak esetleges frissítését követően lehetséges, a nemzeti szabályozó hatóságok – az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe

véve – elvégzik az érintett piacok elemzését. A tagállamok biztosítják, hogy ennek az elemzésnek az elvégzésére szükség szerint a nemzeti versenyhatóságokkal együttműködésben kerüljön sor.

(2) Amennyiben a 2002/22/EK irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) 17., 18. vagy 19. cikke alapján, vagy a 2002/19/EK irányelv („hozzáférési irányelv”) 7. vagy 8. cikke alapján a nemzeti szabályozó hatóság köteles dönteni arról, hogy a vállalkozások számára kötelezettséget állapít-e meg, tart-e fenn, módosít-e vagy az ilyen kötelezettséget megszünteti-e, az e cikk (1) bekezdésében említett piacelemzés alapján állapítja meg azt, hogy egy adott érintett piacon hatékony-e a verseny.

(3) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy a piacon hatékony a verseny, nem vezet be, illetve nem tart fenn az e cikk (2) bekezdésében említett konkrét szabályozó kötelezettséget. Amennyiben már léteznek ágazathoz kötött szabályozó kötelezettségek, a nemzeti szabályozó hatóság ezeket az adott érintett piacon lévő vállalkozások tekintetében megszünteti. Az ilyen kötelezettségmegszüntetés által érintett feleket erről megfelelő időben értesíteni kell.

(4) Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság megállapítja, hogy egy érintett piacon nem hatékony a verseny, a 14. cikkkel összhangban meghatározza az e piacon jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozásokat, és az ilyen vállalkozások számára az e cikk (2) bekezdésében említett megfelelő konkrét szabályozó kötelezettségeket állapít meg, illetve a már létező ilyen kötelezettségeket fenntartja vagy módosítja.

(5) A 15. cikk (4) bekezdésében említett határozatban meghatározott, tagországok közötti piacok esetében az érintett nemzeti szabályozó hatóságok – az iránymutatásokat a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve – a piacelemzést közösen végzik el, és összehangolt módon határoznak az e cikk (2) bekezdésében említett szabályozó kötelezettségek bevezetéséről, fenntartásáról, módosításáról vagy megszüntetéséről.

(6) Az e cikk (3), (4) és (5) bekezdésének rendelkezései szerint hozott intézkedésekre a 6. és a 7. cikkben említett eljárások vonatkoznak.

17. cikk

Szabványosítás

(1) A Bizottság – a 22. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően – összeállítja és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi a szabvány-, illetve előírásjegyzéket, amely az elektronikus hírközlő hálózatok, elektronikus hírközlési szolgáltatások, a kapcsolódó eszközök és szolgáltatások összehangolt szolgáltatásának ösztönzéséhez alapul szolgál. Szükség szerint a Bizottság – a 22. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően és a 98/34/EK irányelv által létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően – kérheti, hogy az európai szabványügyi szervezetek (az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az

Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (CENELEC) és az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI)) szabványokat dolgozzanak ki.

(2) A tagállamok a szolgáltatásnyújtásra, valamint a műszaki interfészek, illetve hálózati funkciók biztosítására vonatkozóan ösztönzik az (1) bekezdésben említett szabványok, illetve előírások alkalmazását annyiban, amennyiben ez a szolgáltatások együttműködési képességének biztosításához és a felhasználók választási szabadságának fokozásához feltétlenül szükséges.

Mindaddig, ameddig a szabványoknak, illetve előírásoknak az (1) bekezdés szerinti közzététele nem történt meg, a tagállamok ösztönzik az európai szabványügyi szervezetek által elfogadott szabványok, illetve előírások alkalmazását.

Ilyen szabványok, illetve előírások hiányában a tagállamok ösztönzik a Nemzetközi Távközlési Unió (ITU), a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) vagy a Nemzetközi Elektrotechnikai Bizottság (IEC) által elfogadott nemzetközi szabványok vagy ajánlások alkalmazását.

Amennyiben léteznek nemzetközi szabványok, a tagállamok arra ösztönzik az európai szabványügyi szervezeteket, hogy az ilyen szabványokat vagy azok megfelelő részeit vegyék alapul szabványaik kidolgozásakor, kivéve ha az adott nemzetközi szabványok, illetve azok megfelelő részei nem lennének hatékonyak.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett szabványokat, illetve előírásokat nem megfelelően alkalmazták, és ezért a szolgáltatások együttműködési képességét egy vagy több tagállamban nem lehet biztosítani, az ilyen szabványok, illetve előírások alkalmazása a (4) bekezdésben megállapított lejárás szerint kötelezővé tehető, annyiban, amennyiben a szolgáltatások együttműködési képességének biztosításához és a felhasználók választási szabadságának fokozásához ez feltétlenül szükséges.

(4) Ha a Bizottság kötelezővé kívánja tenni egyes szabványok, illetve előírások alkalmazását, az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* hirdetményt tesz közzé, és minden érintett felet észrevételezésre hív fel. A Bizottság – a 22. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően eljárva – kötelezővé teszi a megfelelő szabványok alkalmazását oly módon, hogy azokat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétett szabvány-, illetve előírásjegyzékekben kötelező szabványként tünteti fel.

(5) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az (1) bekezdésben említett szabványok, illetve előírások már nem járulnak hozzá a harmonizált elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásához, vagy már nem felelnek meg a fogyasztói igényeknek, vagy hátráltatják a technológiai fejlődést, a 22. cikk (2) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően törli azokat az (1) bekezdésben említett szabvány-, illetve előírásjegyzékből.

(6) Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a (4) bekezdésben említett szabványok, illetve előírások már nem járulnak hozzá a harmonizált elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásához, vagy már nem felelnek meg a fogyasztói igényeknek, vagy hátráltatják a technológiai fejlődést, a 22. cikk (3) bekezdésében említett

eljárásnak megfelelően törli azokat az (1) bekezdésben említett szabvány-, illetve előírásjegyzékből.

(7) Ez a cikk nem alkalmazható azokra az alapvető követelményekre, interfész-előírásokra, illetve harmonizált szabványokra, amelyekre az 1999/5/EK irányelv rendelkezéseit kell alkalmazni.

18. cikk

Digitális interaktív televíziós szolgáltatások együttműködési képessége

(1) A szabad információáramlás, a médiapluralizmus és a kulturális sokszínűség előmozdítása érdekében, a 17. cikk (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban a tagállamok ösztönzik:

- a) a Közösségben a nyilvánosság számára digitális interaktív televíziós platformokon nyújtott digitális interaktív televíziós szolgáltatások szolgáltatóit arra, hogy az átvitel módjára tekintet nélkül nyílt API-t használjanak;
- b) a digitális interaktív televíziós szolgáltatások digitális interaktív televíziós platformon történő vétele céljából üzembe helyezett minden továbbfejlesztett digitális interaktív televíziókészülék szolgáltatóját arra, hogy feleljen meg a nyílt API-ra vonatkozó szabványok, illetve előírások minimumkövetelményeinek.

(2) A 2002/19/EK irányelv („hozzáférési irányelv”) 5. cikke (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül, a tagállamok az API-k tulajdonosait arra ösztönzik, hogy tisztességes, ésszerű és megkülönböztetéstől mentes feltételek mellett és megfelelő díjazás ellenében bocsássanak rendelkezésre minden olyan információt, amelyre a digitális interaktív televíziós szolgáltatások nyújtóinak az API által támogatott valamennyi szolgáltatás teljesen működőképes formáinak nyújtásához szükségük van.

(3) A 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett alkalmazási időponttól számított egy éven belül a Bizottság megvizsgálja e cikk hatásait. Ha az együttműködési képességet és a felhasználók választási szabadságát egy vagy több tagállamban nem valósították meg megfelelően, a Bizottság a 17. cikk (3) és (4) bekezdésében megállapított eljárással összhangban intézkedhet.

19. cikk

Harmonizációs eljárások

(1) Ha a Bizottság a 22. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően ajánlásokat bocsát ki a tagállamoknak az ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek harmonizált alkalmazásáról a 8. cikkben meghatározott célok elérésének előmozdítása céljából, a tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok feladataik elvégzése során a lehető legnagyobb mértékben vegyék figyelembe ezeket az ajánlásokat. Ha valamely nemzeti szabályozó hatóság úgy dönt, hogy nem követi egy ajánlást, erről tájékoztatja a Bizottságot és indokolja álláspontját.

(2) Ha a Bizottság úgy találja, hogy a 10. cikk (4) bekezdésének végrehajtására irányuló szabályozásban a nemzeti szintű eltérések az egységes piac akadályát képezik, a 22. cikk (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság megteheti a megfelelő műszaki végrehajtási intézkedéseket.

20. cikk

Vállalkozások közötti jogviták rendezése

(1) Ha az ezen irányelv vagy a különös irányelvek alapján fennálló kötelezettségekkel kapcsolatban jogvita keletkezik olyan vállalkozások között, amelyek ugyanazon tagállamban elektronikus hírközlő hálózatokat szolgáltatók vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtanak, az érintett nemzeti szabályozó hatóság – bármelyik fél kérésére és a (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül – a jogvita lehető legrövidebb időn belül történő, és a kivételes körülmények esetét kivéve legkésőbb négy hónapon belül történő megoldása végett kötelező erejű határozatot bocsát ki. Az érintett tagállam megköveteli, hogy minden fél teljes mértékben működjön együtt a nemzeti szabályozó hatósággal.

(2) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok utasítsák el a jogvita kötelező erejű határozattal történő rendezésére irányuló kérelmet abban az esetben, ha létezik más mechanizmusok, beleértve a közvetítést (mediációt), amelyek jobban hozzájárulnának a jogvita kellő időben és a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban történő rendezéséhez. A nemzeti szabályozó hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a feleket. Ha a jogvita rendezése négy hónap elteltével nem történt meg, és ha a jogvita megoldása érdekében a sértett fél nem fordult bírósághoz, a nemzeti szabályozó hatóság bármelyik fél kérésére – a lehető legrövidebb időn belül, de legfeljebb négy hónapon belül – a jogvita rendezése érdekében kötelező erejű határozatot hoz.

(3) A jogvita rendezése érdekében a nemzeti szabályozó hatóság a 8. cikkben meghatározott célok elérésére irányuló határozatot hoz. A nemzeti szabályozó hatóság által a jogvita rendezése során valamely vállalkozás számára megállapított kötelezettségnek meg kell felelnie ezen irányelv vagy a különös irányelvek rendelkezéseinek.

(4) A nemzeti szabályozó hatóság határozatát nyilvánosságra kell hozni, tekintetbe véve az üzleti titokra vonatkozó előírásokat. Az érintett felek a határozat alapjául szolgáló teljes indokolást megkapják.

(5) Az (1), (3) és (4) bekezdésben említett eljárás nem zárja ki, hogy a felek valamelyike bíróság előtt keresetet indítson.

21. cikk

Határon átnyúló jogviták rendezése

(1) Ha ezen irányelv vagy a különös irányelvek alapján határon átnyúló jogvita keletkezik olyan felek között, akik, illetve amelyek

különböző tagállamokban letelepedettek, és a jogvita elbírálására több tagállam nemzeti szabályozó hatósága hatáskörrel rendelkezik, a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott eljárást kell alkalmazni.

(2) Bármely fél az érintett nemzeti szabályozó hatóságok elé utalhatja a jogvitát. A nemzeti szabályozó hatóságok összehangolják erőfeszítéseiket a jogvitának a 8. cikkben meghatározott célokkal összhangban történő megoldása érdekében. A nemzeti szabályozó hatóság által a jogvita rendezése során valamely vállalkozás számára megállapított kötelezettségnek meg kell felelnie ezen irányelv vagy a különös irányelvek rendelkezéseinek.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok utasítsák el a jogvita rendezésére irányuló kérelmet abban az esetben, ha léteznek más mechanizmusok, beleértve a közvetítést (mediációt), amelyek jobban hozzájárulnának a jogvita kellő időben és a 8. cikk rendelkezéseivel összhangban történő rendezéséhez. A nemzeti szabályozó hatóság erről haladéktalanul tájékoztatja a feleket. Ha a jogvita rendezése négy hónap elteltével nem történt meg, és ha a jogvita megoldása érdekében a sértett fél nem fordult bírósághoz, valamint ha bármelyik fél kéri, a nemzeti szabályozó hatóságok összehangolják erőfeszítéseiket a jogvitának a 8. cikkben meghatározott rendelkezésekkel összhangban történő megoldása érdekében.

(4) A (2) bekezdésben említett eljárás nem zárja ki, hogy a felek valamelyike bíróság előtt keresetet indítson.

22. cikk

A bizottság

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti (hírközlési bizottság).

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel ugyanazon határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel ugyanazon határozat 8. cikkének rendelkezéseire.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.

(4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

23. cikk

Információcsere

(1) A Bizottság minden megfelelő információt közöl a hírközlési bizottsággal a hálózati üzemeltetők, szolgáltatók, felhasználók, fogyasztók, gyártók és szakszervezetek képviselőivel, valamint

harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel folytatott rendszeres konzultációk eredményeiről.

(2) A hírközlési bizottság – figyelembe véve a Közösség elektronikus hírközlési politikáját – előmozdítja az elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat érintő szabályozási tevékenységek helyzetére és alakulására vonatkozó, a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a Bizottság közötti információcserét.

24. cikk

Információk közzététele

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelv és a különös irányelvek alkalmazására vonatkozó naprakész információk nyilvánosan rendelkezésre álljanak olyan módon, amely minden érdekelt fél számára garantálja az információhoz való könnyű hozzáférést. A tagállamok nemzeti hivatalos közlönyükben hirdetményt tesznek közzé, amelyben ismertetik az információk közzétételének módját és helyét. Az első ilyen hirdetményt a 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett alkalmazási időpontot megelőzően kell közzétenni, ezt követően pedig a közzétett információkban bekövetkező változás esetén kell hirdetményt közzétenni.

(2) A tagállamok a közzététellel egyidejűleg minden ilyen hirdetmény egy példányát megküldik a Bizottságnak. A Bizottság szükség szerint továbbítja az információt a hírközlési bizottsághoz.

25. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság időszakonként felülvizsgálja ennek az irányelvnek a működését, és beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak; a beszámolóra első alkalommal az ezen irányelv 28. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett alkalmazási időponttól számított három éven belül kerül sor. E célból a Bizottság tájékoztatást kérhet a tagállamoktól, amelyet indokolatlan késedelem nélkül meg kell adni.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Hatályon kívül helyezés

A 28. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett alkalmazási időponttól kezdődően a következő irányelvek és határozatok hatályukat veszítik:

– a 90/387/EK irányelv,

- az egységes európai segélyhívószám bevezetéséről szóló, 1991. július 29-i 91/396/EGK tanácsi határozat ⁽¹⁾,
- a nyílt hálózatellátás bérelt vonalakra történő alkalmazásáról szóló, 1992. június 5-i 92/44/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾,
- a szabványos nemzetközi telefon-előfeszítés közösségi bevezetéséről szóló, 1992. május 11-i 92/264/EGK tanácsi határozat ⁽³⁾,
- a 95/47/EK irányelv,
- a 97/13/EK irányelv,
- a 97/33/EK irányelv,
- a nyílt hálózatellátás (ONP) beszédalapú telefóniára történő alkalmazásáról, valamint a távközlési egyetemes szolgáltatás versenykörnyezetben történő bevezetéséről szóló, 1998. február 26-i 98/10/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾.

27. cikk

Átmeneti intézkedések

A tagállamok a 2002/19/EK irányelv („hozzáférési irányelv”) 7. cikkében és a 2002/22/EK irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) 16. cikkében említett, a nemzeti jog által előírt minden kötelezettséget mindaddig fenntartanak, amíg e kötelezettségek tekintetében valamely nemzeti szabályozó hatóság ezen irányelv 16. cikkével összhangban nem határoz.

A helyhez kötött nyilvános telefonhálózatok azon üzemeltetői, amelyeket nemzeti szabályozó hatóságuk a 97/33/EK irányelv I. mellékletének 1. része szerinti, vagy a 98/10/EK irányelv szerinti, helyhez kötött, nyilvános telefonhálózatok és -szolgáltatások nyújtásában jelentős piaci erővel rendelkezőnek ismert el, a 2887/2000/EK rendelet alkalmazásában továbbra is „bejelentett üzemeltető” – nek minősülnek mindaddig, amíg a 16. cikkben említett piacelemzési eljárás be nem fejeződik. Ezt követően a rendelet alkalmazásában már nem minősülnek „bejelentett üzemeltető” – nek.

28. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2003. július 24-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket az intézkedéseket 2003. július 25-től alkalmazzák.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, és ezeknek a rendelkezések minden későbbi módosítását.

29. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

30. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2002. március 7-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

P. COX

a Tanács részéről

az elnök

J. C. APARICIO

⁽¹⁾ HL L 217., 1991.8.6., 31. o.

⁽²⁾ HL L 165., 1992.6.19., 27. o. A legutóbb a 98/80/EK bizottsági határozattal (HL L 14., 1998.1.20., 27. o.) módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 137., 1992.5.20., 21. o.

⁽⁴⁾ HL L 101., 1998.4.1., 24. o.

I. MELLÉKLET

Az érintett termék- és szolgáltatáspiacokról szóló első bizottsági ajánlásban a 15. cikk szerint feltüntetendő piacok jegyzéke

1. A 2002/22/EK irányelvben („egyetemes szolgáltatási irányelv”) említett piacok

16. cikk – A korábbi keretszabályozás szerint meghatározott olyan piacok, amelyek esetében a kötelezettségeket felül kell vizsgálni.

A nyilvános telefonhálózathoz való csatlakozás biztosítása és ilyen hálózat helyhez kötött használata.

Bérelt vonalak biztosítása végfelhasználók számára.

2. A 2002/19/EK irányelvben („hozzáférési irányelv”) említett piacok

7. cikk – A korábbi keretszabályozás szerint meghatározott olyan piacok, amelyek esetében a kötelezettségeket felül kell vizsgálni.

Összekapcsolás (97/33/EK irányelv)

híváskezdeményezés a helyhez kötött nyilvános telefonhálózatból

hívásvégződtetés a helyhez kötött nyilvános telefonhálózatban

tranzitszolgáltatások a helyhez kötött nyilvános telefonhálózatban

híváskezdeményezés a nyilvános mobilrádiótelefon-hálózatból

hívásvégződtetés a nyilvános mobilrádiótelefon-hálózatban

bérelt vonalak összekapcsolása (részáramkörök összekapcsolása)

Hálózati hozzáférés és különleges hálózati hozzáférés (97/33/EK irányelv, 98/10/EK irányelv)

hozzáférés a helyhez kötött nyilvános telefonhálózathoz, beleértve a helyi hurok átengedését

hozzáférés a nyilvános mobilrádiótelefon-hálózatokhoz, beleértve a közvetítőválasztást

Bérelt vonali kapacitás nagykereskedelmi forgalma (92/44/EK irányelv)

bérelt vonali kapacitás nagykereskedelmi átengedése elektronikus hírközlő hálózatok más szolgáltatói vagy hírközlési szolgáltatások más nyújtói részére

3. A 2887/2000/EK rendeletben említett piacok

Átengedett (sodrott fémes érpárú) hurkokon nyújtott szolgáltatások.

4. További piacok

A nyilvános mobilrádiótelefon-hálózatokon nyújtott nemzetközi barangolási szolgáltatások nemzeti piaca.

II. MELLÉKLET

A nemzeti szabályozó hatóságok által a közös erőfőlény vizsgálata során a 14. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban alkalmazandó kritériumok

Két vagy több vállalkozás akkor minősülhet a 14. cikk értelmében közös erőfőlényes helyzetben lévőnek, ha annak ellenére, hogy még szerkezeti vagy egyéb kapcsolódás sincs közöttük, olyan piacon működnek, amelynek szerkezete összehangolt hatások kiváltására alkalmasnak tekinthető. A Bíróság közös erőfőlényre vonatkozó esetjogának sérelme nélkül, valószínűsíthető, hogy ez az eset áll fenn akkor, ha a piac több megfelelő – különösen a piaci koncentrációt és az átláthatóságot érintő – jellemzővel, valamint az alábbiakban említettek közül több jellemzővel rendelkezik:

- érett piac,
- stagnáló vagy mérsékelt növekedés a keresleti oldalon,
- a kereslet csekély rugalmassága,
- homogén termékek,
- hasonló költségszerkezetek,
- hasonló piaci részesedések,
- a műszaki újítások hiánya, érett technológia,
- a kapacitástöbblet hiánya,
- a piacra lépés korlátai jelentősek,
- a kiegyenlítő vásárlóerő hiánya,
- a potenciális verseny hiánya,
- különféle informális vagy egyéb kapcsolatok az érintett vállalkozások között,
- megtorló mechanizmusok,
- árverseny hiánya vagy korlátozott lehetősége.

A fenti felsorolás nem kimerítő jellegű, és a kritériumoknak nem kell együttesen teljesülniük. A felsorolás inkább csak illusztrálni kívánja, hogy milyen jellegű bizonyítékokkal lehet alátámasztani a közös erőfőlény fennállására vonatkozó állításokat.